

GAZETA TRANSILVANIEI

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA
Braşov, Calea Victoriei Nr. 35
— Telefon 2226 —
Abonament anual 200 lei. Pen-
tru străinătate, autorităţi, Insti-
tuţii și întreprinderi 500 lei
Anunțuri și reclame după tarife

FONDATA LA 1838 DE GHEORGHE BARIȚIU

Apare de 2 ori pe săptămână

România este hotărât pașnică.
Ea vrea să desăvârșească în liniște opera de consolidare
dar tot atât de hotărâtă este de a păstra integritatea și inde-
pendența ei.

M. S. Regele Carol II.

Individul și organizația socială

Orientări de actualitate.

Dl. prof. C. Rădulescu—Molru, președintele Academiei Române, publică în „*Timpu*” din 17 a. c. un foarte interesant și judicios articol editorial, sub titlul „*Prețuirea vieții omenești*” ajungând la următoarea justă concluzie: „Dacă războiul seceră aslăzi atât de multe de oameni, e ca mâine, în locul oamenilor de astăzi, să poată trăi, din neamul lor, alți oameni, în condiții mai fericite!” Și savantul nostru profesor se întreabă: „simplă iluzie, ori colțul de adevărată vedere?” Domnia Sa răspunde: „prețuirea este, la urma urmelor un fapt subiectiv!”

Din problema pusă astfel, având în esență ei prețuirea vieții omenești, noi trecem la o problemă înrudită, adică la Raportul Individului față de organizația socială. Noi credem însă, că prețuirea vieții omenești nu este atât un fapt subiectiv, cât mai degrabă un rezultat al unor împrejurări politice și sociale. Cele două perspective, cum le numește Dl. R.M. sau concepții politice, cea individualistă și cea totalitară, nu sunt nici iluzii, nici calcule de prevedere, ci rezultatele unei amănunțite și politice, născute ca factori determinanți pentru realizarea progresului general. Să nu uităm, că nimic din ce se întâmplă în jurul nostru, dar absolut nimic, nu este fără scop, fără rost, ci totul este lat și dirijat de providența dinăuntru. Bine, sau rău, și una și alta își au scopul lor precis în altoarea evolutivă a vieții.

Mors janua vitae, spune un roverb înțelept a stămoșilor oștri romani. Ceace înseamnă, a morțea este poarta vieții. În urmare: sacrificiile indivizilor sunt necesare pentru ca ei să se deschidă poarta unei noi, adică a unei vieți noi pentru ei, pentru neamul lor și pentru omenime.

Tot ce avem ce ne vine și ce ne surprinde, cu diverse aspecte, își are rostul său precis, upă ferismul rusesc, nu putea fi decât bolșevismul. După munismul italian, nu putea fi decât —ca salvare—decât fascismul; după anarhia germană în 1918 nu putea veni decât șionismul—socialismul, așa după om, după Sodoma și Gomora, nu putea decât să se ivească anturismul. La noi, după polițianismul nostru specific, nu putea veni decât totalitarismul nostru regal.

Când nașunea, sau statul, ca organizație sănătoasă, este asigurat în existența ei, înfloresc personalitatea individului. Când se întregul, nașunea, statul, este amenințat de individ—și de indivizi subminatori, de o mare rapacitate nu există—zic, nici se ridică puterea colectivă, înfrângând volnicia individului și îl supune intereselor totale, ale nașunii, sau statului. Eterna lege a cauzei și efectului, a acțiunii și reacțiunii,

dirijează întreaga noastră viață. Dar nu fără pedeapsă pentru cei în culpă, cari nu și-au verificat și consultat conștiința. Căci înaltul ne-a dat, în dar, liberul arbitru, pe care datorii suntem să-l exercităm, conform vocii noastre lăuntrice, adică a conștiinței noastre.

Individul determină organizația socială și tot el provoacă războiul sau conservă pacea,

prin felul cum știe să se comporte și să acționeze. De aceea în viața publică, este nevoie de o sinceră și mare selecțiune. Adevăratele elite trebuie să conducă popoarele.

În concluzie: situația organizației sociale, depinde de atitudinea individului.

Individ și societate se influențează reciproc. Din rezultatul acestei înrăuriri, se naște progresul sau decăderea.

Quidquid agis, prudenter agas, et respice finem.

Ioan Al. Bran-Lemeny

Consiliul de miniștri de ieri

Eri, la ora 10 dim., s'a ținut un consiliu de miniștri la care au participat toți titularii departamentelor aflători în Capitală.

În acest consiliu s'a examinat poziția Românelor față de ultimele evenimente internaționale, precum și nouele legături ce vor fi aduse.

La sfârșit s'a dat preselor următorul comunicat:

Consiliul de miniștri a ținut ședință în ziua de 18 Iunie a. c., la orele 10, sub președinția d-lui prim-ministru consilier regal Gh. Tătărescu.

D-l președinte al consiliului a expus situația generală creată de ultimele evenimente internaționale și a precizat pozițiunea Românilor, a cărei politică a avut

în tot acest timp drept scop menținerea păcii în Sud-Estul european precum și apărarea intereselor naționale.

D-l Gh. Tătărescu a enumerat apoi etapele viitoare acțiuni de guvernare în cadrul programului de reforme adus la cunoștința țării.

Consiliul a aprobat luarea în considerare a nouilor legi pentru organizarea asistenței sociale și pentru organizarea serviciilor publice, precum și programul inspecțiilor ministeriale.

Consiliul a rezolvat apoi chestiunile curente.

D-l prim-ministru anunță viitoarea ședință a consiliului de miniștri la Cernăuți, unde va avea loc o nouă mare adunare gospodărească.

Pământul promite iarăși

Nicotodată — socotim — nu s'au calculat mai amănunțit, nu s'au inventariat mai migăloș toate posibilitățile, toate probabilele cantități care trebuiesc să ne fie date de ogorul acesta al nostru. De asemenea — considerând împrejurările extrem de dificile în care s'au putut însemna pământurile, calculele au căutat ca odată cu toate eforturile să dea o cifră probabilă cât mai bună a celor ce trebuiesc să devină realități în roade și avuție.

Cu toate vicisitudinile, trecând peste tot ceace era pledecă sau lipsă, ogorul românesc a primit la vreme și abundență, sămânța bună dela care peste câteva săptămâni se va începe adevărata socoteală a strânsului.

Într'adevăr prin părțile aceaste din jur și chiar până colo departe, roada pământului făgăduiește o bună împlinire. Cu toate lipsurile dela arat și semănat — lucrul acesta îl subliniem special — nu se văd prin părțile noastre nici țărni părăjente, nici ogoare nearate. Pretutudeni, holdele sunt acoperite de acel verde dens și abundenț care anunță atât de promițător recoltele bogate. În toate părțile — mai ales pâloasele — se dezvoltă surprinzător de repede, încât, acel cari la fel cu noi, le văd din două

în două săptămâni, rămân ultimi până în a nu le mai recunoaște.

Și acesta este într'adevăr un fapt foarte îmbucurător.

Într'o vreme când vântul pustitului suflă cu atâta năpraznică furie, când distrugerea și toate valvătălele arderii se întind cu tuțell neînchipte, când — mai ales viitorul nu poate fi descifrat din desfășurările de mâine sau poimăine, este nu numai liniștitor, dar e chiar necesar, să cauți pe cât îți este posibil — și mai ales când răgazul oarecum liniștit îți permite — să te pui la adăpostul grijilor materiale, pentru ca astfel toată truda, toate gândurile și preocupările tale, să-ți fie îndreptate și folosite în statornică și continuă veghere.

Așa după cum surăd lanurile de grâu în acest lunie al învâjbrilor popoarelor, din acest punct de vedere, suntem asigurați. Câmpurile noastre vor purta în curând povara aurle a grâului și încă odată, teama lipsurilor și toate îngrijorările isvorâte din acestea vor dispărea. Probabil și pulsul populației va cunoaște — măcar din acest punct de vedere bătaia mai normale și, fără îndolală, asta va însemna foarte mult.

Am vrea însă aici să subliniem încă ceva, am putea spune, hotărâtor în această dărnice bogată care ne-o promite pământul. Lipsii de cele mai importante ajutoare, în cele mai multe cazuri însăși de capililor, gospodăriile satești au trebuit să depună îndolte și întrelte eforturi ca lucrurile să ajungă acolo unde ele sunt astăzi. Vor fi fost întrebunțate puterile și atunci când ele erau slette și amenințau să părăsească cu totul pe om, au fost deasemenea cazuri când numai femei și copii au dus greul întregii gospodării în așa fel încât, aproape că nu s'a cunoscut lipsa celor plecați. Toate acestea, într'adevăr, s'au întâmplat. Și este așa de reconfortant pentru o nație, e atât de încurajator pentru fiecare din noi, ca să

știm, că atunci când unul sau chiar mulți sunt plecați, plugul va continua să răstoarne brazdele, holdele vor continua să crească belșugul roadelor. Dacă pentru unii datorii de a fi la granițe li se pare că ar fi supremă, nu trebuie nici un moment uitat că și aceasta a grilei hranei de mâine, pe care o scot din trudirea trupurilor până în a se prăbuși, nu este cu nimic mai prejos. Pământul promite iarăși recoltă bună. Dar aceasta e mai degrabă jertfa atâtor muncii, frânte în sbatere zilnică, care se cuvine să fie într'adevăr cinstită de noi toți.

C. P. T.

Guvernul francez a cerut încetarea ostilităților

Postul de radio francez anunța Duminecă că d-l Reynoud, președintele consiliului de miniștri francez a demisionat și că mareșalul Petain a format noul guvern cu generalul Weygand ca vicepreședinte al consiliului.

În ziua următoare corespondentul agenției „Reuter” transmitea din Bordeaux:

Mareșalul Petain, președintele Consiliului de miniștri francez a ținut un discurs la radio adresându-se poporului francez. Mareșalul a făcut mai întâi elogiul armatei franceze care luptă cu un eroism vrednic de tradițiile sale împotriva unui inamic superior ca număr și material de război.

Mareșalul Petain a spus apoi că este sigur de afecțiunea acestei armate și de sprijinul foștilor luptători, după cum este sigur de increderea națiunii întregi.

Președintele Consiliului a adăugat că în aceste ceasuri triste se gândește la nenorocii refugiați, cari fug pe drumuri, și le exprimă compătimirea și sollicitudinea sa.

Cu inima zdrobită — a continuat mareșalul Petain — sunt nevoit să vă spun că trebuie să încetăm lupta.

Noaptea trecută m'am adresat inamicului pentru a-l întreba dacă este dispus să caute împreună cu noi — ca între militari — mijloacele de a pune capăt ostilităților.

În încheiere, mareșalul Petain, a făcut apel la poporul francez, cerându-i să se strângă întreg în jurul guvernului, în aceste ceasuri grele de încercări.

Marele cartier general al Fuhrerului comunică în ziua de 17 I. c.:

„Mareșalul Petain, președintele noului guvern francez, a declarat poporului francez printr'un discurs radiodifuzat, că Franța trebuie să depună acum armele. El a adus această hotărâre la cunoștința guvernului Reichului și a întrebat care ar fi condițiile în care guvernul Reichului ar fi gata să accepte hotărârea franceză.

Fuhrerul va întâlni pe d-l Benito Mussolini, președintele consiliului regal al Italiei, spre a avea convorbiri cu el cu privire la atitudinea pe care vor trebui s'o ia cele două popoare.

În legătură cu cele petrecute în Franța, primul ministru englez Winston Churchill, vorbind luni seara la radio, a declarat:

„Știrile din Franța sunt foarte rele și sunt îndurerat pentru viteazul popor francez, care a căzut în această teribilă nenorocire.

Nimic nu ne va schimba sentimentele noastre față de el, nici credința noastră că genul Franței va renaște.

Ceeace s'a întâmplat în Franța nu modifică câtuși de puțin credința și țelul britanic.

Am devenit singuri acum campioni în lupta pentru apărarea cauzei lumii. Vom face tot ce ne va sta în putință pentru a fi demni de această înaltă onoare.

Vom continua să luptăm, învinsibil, până când catastrofa hitlerismului va fi ștearsă de pe fruntea oamenilor.

Suntem siguri că, până la sfârșit, totul se va termina cu bine.

Virtutea Cooperăției

Eram la Brăila, către sfârșitul anului 1918, numai decât după încetarea războiului. Sărăcia și lipsa înfierbântau spiritul gloatelor proletare de pretutudeni, cerând pâine și mun-

ca. Populația muncitoare dela Brăila era pe atunci o forță de temut. Căzând puterea Nemților, căzuse și guvernul Marghiloman și în urma lui liberalii luase cărma Statului. Mulți

prieteni, printre cari și unii foștii mei colegi de liceu, alcătuiau acum pătura conducătoare a Brăilei. Ștind-mă că am cuvânt ascultat printre gloatele proletare ale orașului, fui chemat de acești prieteni, incredințându-mi-se controlul morilor, al brutăriilor și totodată imputernicirea de-a cumpăra orișice fel de alimente ce puteau să intre pe barierile orașului, ca să fie pe măsură împărțite populației. Primăria avea stocuri în pușine, din câte putuse prinde dela depozitele armatelor vrăjmașe, ce plecaseră cu nepusă masă, auzind de apropierea armatei franceze la Dunăre. Parte din acele depozite fuseseră prădate de populația flămânzită, făcând mai multă risipă, decât să se aprovizioneze, lipsindu-i orice sol de organizare.

— Ce ne facem, imi zicea Primarul orașului de atunci. Vin sărbătorile Crăciunului și acum n'avem nici de unele. Ne omoară aștia, să-l lăsăm flămânzi...

Primarul se îngrijora cu drept cuvânt. Ceruse de pe ia toate județele din apropiere, să i se trimită ceva de-ale hranei: porumb, secară, orz... De grațiu nici vorba nu mai era. Cu greu dela R. Sărat fusese trimise cinci vagoane de porumb și secară, dar se împotmolise în gara Făurei. Mașina trenului se stricase și alta nu se găsea s'o nlocuiească.

— Ce-i de făcut?
— D-le Primar. Cu nădejdea la milostenia altora, murim de foame la noi acasă, cu demânarea la nas.

— Ce fel de vorbă-i asta?
— Sunt în oraș nostru destule alimente, să hrănim populația, nu numai până la recolta nouă, ci trei ani de-arândul și să nu se isprăvească.

— D-le, d-ta glumești?
— Nu glumesc de loc, d-le primar.

— Atunci cum și de unde să le luăm?

— Dați mi învolarea d-stră, să răscolesc puțin prin hambarele și cămărilor unora și altora din oraș.

— Toată voea dela mine.
— Să încep însă întâi dela d-stră.

— Nici nu mai incupe îndoaia... Să vedem, putea-vom face ceva din orașul ăsta, ori îl svârțim dracului în Dunăre... Nu știu de ce, dar răsai.

— De ce răzi, imi zise cam necăjit primarul?
— Mai curând o să-l aruncăm în Dunăre, decât o să-l îndreptăm...

Pentru privegherea brutării,

lor și-a morilor, ca să nu înstrăineze speculanților mărfurile lor, — măcinșul și pâinea, temelul hranei omului — orânduile străjeri dintre muncitorii. Ba se orânduiau muncitorii în patrule voluntare, care cercetau și urmăreau cotloanele, pe unde erau dosite depozite întregi de alimente, mai toate din prada rămasă dela armata germană. Dela patrulele astea știam despre toate ascunzătorile de unde chezășulam să scot pentru îndestularea populației orașului hrană din bleișug; zahăr cât lumea, orez jva-goane, făinuri destule, macaroane, brânzeturi, murături și varză murată, vagoane de buți și butoaie, apoi săpun, grăsimi, ață și câte mai toate.

Brutarii erau obligați să coacă numai un sol de pâine, iar morile să macine numai făină neagră. Prin lucrătorii dela sindicatele muncitorilor dela brutării și mori, știam că se macină în ascuns făină albă, iar unele brutării coceau pâine-franzelă de lux. Știam că obișnuit făina albă era trecută tălănit peste șanțul orașului, ca să fie speculată alurea. Franzelăria se cocea pentru restaurantele luxoase și pentru parvenții din oraș.

Întâia ispravă a patrulelor muncitorești, pentru punerea în practică a planului, despre care luasem înțelegere cu d-l primar, a fost descoperirea, în zorii unui dimineți, încercării unui brutar din miezul orașului, să transporte cu două căruțe acoperite câteva sute de franzele-albe.

Am fost numaidecât înștiințat și adus la fața locului, de un trimis al patrulei.

— Cu ele la primărie, să le împărțim la lumea săracă...

Dar nici brutaru nu stătuse cu degetu 'n gură. Repede puseseră în mișcare tot aparatul lo-

cal al partidului dela putere. Șeful partidului, trecând peste voea primarului, dădu ordin poliției să intervie, ca să fie brutarul lăsat în pace...

La primărie l'am găsit pe d-l primar plimbându-se 'ndârjit prin camera de consiliu. Drept bunădimineața îi zise:

— Mai curând o să putem s'o svârțim în Dunăre Brăila, decât s'o 'ndreptăm.

O 'njurătură românească, grațificată șefului, fu tot răspunsul primarului. Seara, întreg consiliul comunal a fost convocat la șeful partidului acasă. Am fost și eu chemat. Șeful, întâmplându-mă, mă cuprinsese pârînteste c'o mână pe după umeri, așezându-se cu mine pe o canapea.

— Te știu eu, că ești băeat bun. — Ini fusese odinioară profesor de liceu. — Dar, vezi tu. Sunt vremurile tulburi, nu trebuie să luăm lumea așa în repezeală, s'o scoatem din fire... Ulte, ce-l. De-acum încolo am hotărât, ca să lucrezi după ordinile ajutorului al dollea de primar, să fim în legalitate...

Legalitatea se 'nțelegea, firește, ca să fie lăsați nestîngheriți toți acela, cari țineau stocuri alimentare dosite, ca să le speculeze 'n vole... Numai murăturile și varza murată, câteva zeci de buți și butoaie mari, descoperite de lucrătorii portului, jos la magazin, fură date gratuit Cooperativel Poporului Muncitor, pe care eu o țiușeam și organizasem anume să 'nlesnească aprovizionarea muncitorilor brăileni. La rândul ei, această cooperativă împărți tot gratuit, această pradă nemțească, lumii muncitoare din oraș.

Despre această cooperativă vreau să vorbesc. Avea menirea, pe care și a 'ndepășit-o cu prisosință, de a orândui cinstit împărțirea alimentelor, ce

La BOLI DE INIMA, aortite, arterioscleroza. BOLI DE FEMEII, de nervi, rheuma, etc.

BAILE-BUZIAS

BANAT-ROMANIA

băi carbogazoase, feruginoase și cură de băut

Sezon 15 Mai—1 Octombrie

Vindecare, distracție, recreație, plaje, sport, dans, cinema, parc. Hotel Muschong, Hotel Grand, Hotel Bizar, Vila Adel, Vila Antonia, Vila Margareta și numeroase vile și case particulare.

Informațiuni:
Direcțiunea Băilor și Oficiul Local de Cură și Turism.

244 3-3

le prima dela primăria orașului, lumii muncitoare. Cumpărături directe se făceau prea puțin prin faptul, că nu se găsea mai nimic pe piață. Tot personalul de muncă și conducere al cooperativei se număra la trei fețe de oameni: un vicepreședinte, un casier-contabil și o secretară. Vicepreședintele era un hamal din port, Ion Dumitrescu-Bătrânu, contabilul, un ipstat din port, Pet ropol și secretara tinăra Clara Akermann. Eu treceam doar seara pe la cooperativă și rare ori ziua. Cine și poate închipui, că numai acești trei slujbași puteau face față zilnic la cererea a mil de lucrători, bărbați și femei, împacându-i și 'ndrumându-i? Nu i mai puțin adevărat, că mulți "tovarăși", veniți dela lucrul lor, nu pregețau ca să nu ajute, voluntar și gratuit, treaba celor dela cooperativă. Se petrecea totul într'o neapasă bună 'nțelegere, ca 'ntr'o casă înțeleaptă de oameni cuminiți. Leafa slujbașilor era socotită după cât câștiga un hamal în port, fiecare, cu toate că lucrău 10 și 14 ore din 24. Altfel n'ar fi putut să și îndeplinească menirea lor. Era pretutindeni numai sârguință și vole bună. Simțeau oamenii că și ei singuri trebuiau, fără amestec de stăpân. Din nenorocire însă, nu lipsiau plamașii, cari să-l poarte Sâmbetele acestei minunate cooperative. Politicianii, ascunși după perdeaua

socialismului, alcătuși într'un partid la București, cari nu sufereau să priceapă muncitorimea, că se poate orândui și îndruma și fără catechismul acelui partid, prin înscocirea lui brăilenă, începură bârfeala împotriva cooperativei. Punând principin, că mișcarea muncitorească nu trebuie să 'ngăduie în sânul ei "afacerile negustorești", cereau îndepărtarea cooperativei din locul sindicatelor muncitorești, unde, tot prin voința lucrătorilor fusese instalată dela început. Comitetele sindicale, fiind supt înrăurirea "partidului", luară o hotărâre în felul acesta, cooperativa fiind silită să și mute sediul. Odată scoasă dintre sindicate, politicianii o arătau acuma ca pe-o "afacere particulară" a celor ce o conduceau.

Acest fapt făcu să se 'ndepărteze gloata muncitorilor de cooperativă, care nu urmărise decât însăși chezășia înlesnirii lor de trai, în niște clipe mai mult decât critice. Pe de altă parte eu fiind silit să plec din Brăila, rămase cooperativă nu numai fără gloata cumpărătorilor, dar și fără suflet. Cel cari rămăsese, o preschimbă în prăvălie obișnuită. Lipsită de capital, nu putu înfrunta concurența negustorilor dimprejur și 'n scurt se prăbuși. Căci nu s'a zis în zadar: Pielrea ta prin tine este, Israel...

Iuliu Negulescu.

Casinoul SINAIA

deschis în fiecare zi

ROULETTE-BRAZILIANA-BACCARA

CINEMA "CORSO"

Omul cu masca de fier

după romanul lui Alex. Dumas

Cu: LOIS HOYVORD și JOAN BENNETT

Chemare

Te simt, prin neguri și lumini — Prin văi de dor și râi de cânt, Cum vii pe undele de vânt Și 'n taină zările-mi 'nchinii.

Cerești adâncuri măsurând — Tu porți pe umeri zori de-azur Și roi de stele împrejuri Și țese mantie de gând.

Și mai aproape de îmi vii Prin plaiul razelor de lună, Văd îngerii cum îți adună, În ochi, eterne bucurii.

Tot mai aproape ochii tăi În clipe asta vreau să-i am, Nemărginiri — în cânt de ram S'adoarmă vrajă pentru ei.

O vin! micuță — așa cum ești, Cu mâini ca lujerii de crin, Să-mi mângâi fruntea, s'o alini — Și să m'adormi spunând povești.

Ion A. Bucur.

Stupinile Brașovului

— Sfârșit. —

Viața socială.

Potrivit cu câștigurile, de cari dispun stuparii, și viața lor socială se desfășoară pe un plan ridicat. Cel mai în vârstă își țiu portul strămoșesc, abla acum în urmă, unii mai tineri se îmbracă nemțește. Pe Stuparii îl cunoaște nu numai după port ci și după mers. În tăr-guri călcând mărunț și grăbit, cu capul în plept, grijuții, — uitându-se pe 'sub sprânceană. Acasă ori pe holde, cu capul în sus, cu pâlăria ori căclula date pe ceață, călcând în pași de stânișul părănd ași măsura moșta, pe care ei singuri și-o muncesc, simțindu-se deplin stăpâni, neavând asupra ei nici ipotecă nici datorii la bancă. Stuparii lucrează cu bani gați. În caz de lipsă se împrumută între ei pe cuvânt, pe care îl respectă. Toți Stuparii se consideră între ei neamuri, — membri ai aceleiași familii. Când se întâlnesc, se agrăesc "un

și tae câte 3, 4, 5 porci la an, la Sfântul Nicolae, la Crăciun și la Paști. Carnea o întrebunțează proaspătă, sărată sau făcută slănină și afumată. Când taie de Paști, o face felii și o frige în cuptorul de pâine, în tave, apoi o așează pentru vară, în cazane de fier smălțuite, copleșind-o cu unsoare toplită. Ei țiu la posturi, — uneori toți ai casei, — dar de regulă bătrânii.

Rar se găseac gospodine vrede nice ca la Stupinii. Femala e mâna dreaptă a bărbatului, — cuvîntătoare, harnică, grijuție și sbitătoare. Agrăeste pe bărbat zicându-i, "Dumneata și Dumnealui". Cu mâna lor își fac hațenele, cu cari apar la biserică, ca niște jupănițe. Fetele de măriță sunt pește de feciori, cu armata făcută, pe cari le cer dela părinți, întâișându se în bățătură, călare pe un cal noatin (3-4 ani), cu șeaua nouă, frâne noul și ploșcuță legată în piele subțioară. Nici o fată nu cunoaște lumea, până nu este la horă și și după aceea doar prin zăbreaua stoborului, ssu din pridvorul casei. Nunțile țiu câte 2-3 zile, cu obiceșul strămoșești, cu alai la

biserică, cu întreceri de călărești, cu năframe de mătase la căpestre. Masa se pune separat, în casa cea mare bărbății, — în una mai mică femeile, — întâințându se apoi la horă și jocuri din bătrâni, în curte în jurul fântănei. Cea mai mare parte din familii, au dela 3 copii în sus. Nu calcă treptele "domniilor", nici cu divorțuri, nici cu judecăți. Deși starea materială le-ar permite să și dea copiii la școli mai înalte, — ei se mulțumesc cu 7 ani de școală, adică cu școlile primare și cursurile de repetiție, cari le țiu din vechime, — și rămân la gospodărie căci văd căută săracie duc domni din oraș, că ce-au pe ei și în ladă. Cu toate acestea au câțiva intelectuali din sinul lor, cari fac cinste Stupariilor.

Bolnavii și i întrijesc cu medic și cu preoți. Rar se întâmplă să meară cineva necuminecat, sau fără maslu. Înormântările se fac după toată rânduală bisericăască și prenergâni privegherile două seri, de dimineața și până seara. Morții se prohodesc descoperiți, în curte unde apoi se pun

Ținutul Bucegi

În sprijinul crescătorilor de vite din jud. Brașov

Țara Bârsei este cunoscută astăzi ca cea mai înaltă regiune agricolă din țară. Faima agriculturii locale nu o face aci, numai îngrijita cultivare a pământului, întreținerea mașinilor agricole, semințelor selecționate, îngrășămintelor naturale și chimice, grație cărora obținem cele mai ridicate producții la unitatea de suprafață, dar și dezvoltarea numerică și calitativă a creșterii vitelor.

De fapt, creșterea vitelor este considerată de plugari ca o adevărată industrializare a produselor agricole, cari sunt trimise la piață sub formă de animale sau produse animale.

Dar creșterea vitelor în acest județ depășește cadrul economic al problemei agriculturii având o dragoste deosebită față de creșterea vielor, al cărei rezultat este frumusețea vitelor și gradul lor de perfecționare înaintat pe care-l putem constata din punct de vedere al rasei, producției, uniformitate etc.

În exploatarea mică și mijlocii sărăcești găsim exemplare de vaci, cari dau o producție de lapte între 4000—7500, litri anual și cari pe drept cuvânt sunt socotite adevărate fântâni de lapte.

Prețul vacilor de lapte în ultimul timp s'a ridicat din cauza acestei perfecționări, ajungând a se vinde de la 15—30.000 lei bucată.

Paralel cu producția de lapte agricultorii se ocupă și cu creșterea tururilor de prăsilă, cari de obicei se vând între 16—18 luni.

În acest an, din cauza vremurilor grele, s'a observat o cerere neînsemnată de tauri, cari în alți ani erau cumpărați de primării pentru grajdurile comunale, sau de către Camerele Agricole din Țară.

Tauri cu calități superioare de conformație și origină erau fatal sortii măcelăriei.

Faptul constituie o mare pagubă pentru economia națională, fiindcă până ce s'au ajuns la acest grad de perfecționare s'a muncit mult și s'a cheltuit tot atât de mult.

Împasul a fost adus la cunoștință d-lui, Rezident Regal al Ținutului Bucegi, prof. Gh. Alexianu, prin d-l senator Gh. Roșculeț președintele Camerei Agricole, care a hotărât ca imediat să se cumpere din partea Ținutului un număr de 15 buc. tauri în valoare de 15000 lei și cari să fie donați comunelor sărace din jud. Brașov.

Măsura a fost executată, astăzi comunele Brănești și Buzoene au primit cei mai buni tauri ai Sindicatului Simenthal.

Prin ei se va realiza și în aceste regiuni o îmbunătățire a creșterii vitelor, îndealnicire, ce trebuie să constituie baza exploatarea agricole din aceste părți.

Iată pentru ce semnalăm cu recunoștință darul făcut de domnul Rezident Regal prof. Gh. Alexianu.

Ioan Hoge
inginer agronom

Săgeștiștii maghiari și grupurile etnice

Hotărârea guvernului din Budapesta de a se exclude din Parlament pe conducătorii partidului politic din Ungaria „Crucea cu săgeți”, d-nii Hubay și Vago, cu raporturi bine înrădăcinate în masele maghiare, mai ales în sânul proletarilor agricoli în număr de peste 600 mii suflete, și cu apreciable prieteni la Berlin, Roma și Beograd, din ultimul timp încoace, a produs semnificative polemici și comentarii în toate aceste trei state. Cum hotărârea guvernului maghiar a fost luată împotriva acestor doi conducători și deputați în urma proiectului prezentat de el Parlamentului din Budapesta pentru modificarea statutului special al grupurilor etnice din Ungaria, redăm esențialele puncte de revendicare din acest proiect spre a fi cunoscute și la noi în România, — mai ales toată lumea știind că la noi toate grupurile etnice se bucură de absolută libertate și egalitate cu românii în domeniul social, politic și cultural, iar în domeniul economic grupurile etnice minoritare din România formează majoritatea și românii, realii și îndreptățiți stăpâni ai României, formează minoritatea. Căci de ce nu am recunoaște că timp de 21 de ani de zile nu s'a făcut aproape nimic economic și financiar pentru românii întregi, din cari 97 a sută, trăind azi de pe o zi pe alta, sunt mai mult decât amărâți sufletește.

Săgeștiștii maghiari cer Parlamentului maghiar imediată înlăturare a următoarelor deziderate principale: 1. recunoașterea grupurilor etnice ca corporații publice legale, 2. administrație autonomă în comune cu minoritari, 3. autonomie completă educației și instrucției publice, 4. înființarea unui minister special pentru minorități la care să funcționeze un subsecretar de stat propriu de fiecare grupare minoritară, 5. imediata introducere de registre de matricole cu scopul de a elimina pentru totdeauna posibilități de desnaționalizare și maghiarizare, 6. un cod special de interdicție și anularea maghiarizării de nume.

În fața acestor revendicări esențiale guvernul maghiar declară de manevră și tactică politică proiectul săgeștiștilor, iar elaborarea și prezentarea sa în fața Parlamentului maghiar fiind profund dăunător clasei conducătoare aristocrate, interesele vitale ale acestora împun grabnice și severe măsuri contra conducătorilor partidului politic „Crucea cu săgeți”, cu 32 mandate în Parlament, urmând apoi, după ridicarea mandatelor parlamentare, desființarea acestui partid cu ajutorul unui text special de lege, pe care parlamentul urmează să-l voteze în sesiunea aceasta pe baza stărilor excepționale în cari se găsește azi Ungaria, în urma războiului din apus.

Renunțând, la orice comentariu, cititorii să-și formeze singuri judecata necesară asupra acestei chestiuni.

Dr. Romulus Damian

Rectificare. În titlul foiletonului din numărul trecut al ziarului s'a strecurat o greșală de tipar. În loc de *Stupinile Brașovului* s'a cules *Stupinii Brașovului*. Facem cuvenita rectificare.

Cum se prezintă situația militară în Franța

Bâte, 17. — Trimisul special al agenției „Stefani” semnalează că situația în Franța este următoarea:

1. Luni dimineața, la orele 6, mareșalul Petain a anunțat țara că ceasul a sosit pentru Franța de a depune armele și că ea a cerut învingătorilor să formuleze condițiile de pace.

2. De Duminică la miezul nopții, mareșalul Petain a intrat în contact cu d-l Hitler, prin reprezentanții militari francezi rămași la Paris.

3. Anglia a fost informată Duminică seară, la ora 22, despre hotărârea definitivă a guvernului francez, care a fost luată după examinarea amănunțită a situației militare, diplomatice, politice, industriale și morale a Franței.

4. Operațiile militare continuă. Inaltul comandament german nu a consimțit o încetare a luptei. Ori pace în condițiile dictate de învingători, ori continuarea războiului până la Bordeaux. Nu se cunosc viitoarele condiții de pace. Se știe numai că ele vor fi dictate de Fuehrer și de Duce în comun acord.

5. În Franța de nord, trupele germane și-au reluat înaintarea și ocupă în prezent o linie mergând dela golful Saint Michel, între Normandia și Bretania până la Auxerre, în departamentul Yonne. Elementele rapide blindate au trecut fluviul Loire. Un grup important de unități blindate a ocupat Orleans, capul de pod de sud peste râul Loire.

6. În Franța orientală, forțele germane au ocupat regiunea întreagă Dijon. Alte forțe au atins frontiera elvețiană închizând astfel cercul în jurul Alsaciei și al Lorenei. În sfârșit alte forțe germane venind dela Dijon, înaintează către regiunea la nord de Lyon.

7. În linia Maginot, operațiunile continuă în regiunea dela nord de Sarre și la sud de Colmar, în Vosgi, manifestându-se prin noul pătrunderi ale trupelor germane în forturi și prin noul înaintări.

8. Anglia, după ce a exercitat o presiune formidabilă în ultimele momente asupra guvernului francez, preslun sub formă de promisiuni și chiar amenințări, a sfârșit prin a primi ca fapt împlinit, hotărârea Franței. Din partea ei, Anglia pare a fi hotărâtă să continue lupta. Aceasta este intențiunea lui Churchill, omul războiului până la capăt. Totuși părerea sa nu e împărtășită de toți conducătorii britanici și nici de cei din anturajul Coroanei.

9. Pe frontul Alpiilor, ca și pe frontul Africii de Nord, operațiunile contra Franței continuă și nu vor lua sfârșit decât atunci când Ducele va da noul ordin în conformitate cu hotărârile care vor fi luate de el însuși și de d-l Hitler.

10. Soldații germani au înlocuit astăzi pe vameșii francezi la posturile de frontieră franco-elvețiană.

11. Aviația franceză, în luptele pe frontul contra Germaniei, a pierdut 70 la sută din efectivele sale, în timp ce forțele aeriene germane au sporit încontinuu.

In ce condiții Franța ar înceta ostilitățile.

LONDRA, 18. — Agenția „Reuter” transmite următoarea declarație făcută la posturile franceze de radio de d-l Baudoin, ministrul afacerilor străine:

Guvernul francez a întrebat care ar fi condițiile în care Germania ar primi ca armata franceză să înceteze lupta.

Dar guvernul francez nu a părăsit lupta și nu a depus armele.

Cum a spus-o și mareșalul Petain, țara este gata să caute, în onoare, mijloacele de a pune capăt ostilităților. Ea nu este gata și nu va fi niciodată gata să accepte condiții desonorabile, nici să abandoneze libertățile spirituale ale poporului nostru și să trădeze sufletul Franței.

Poporul francez vrea să salveze valorile spirituale de care este mai legat decât de viața însăși. Dar dacă este nevoit să aleagă între rezistență și onoare, alegerea este făcută — și prin sacrificiul său total el va salva sufletul Franței și tot ceea ce ea reprezintă.

D-l Hitler a sosit la München unde așteaptă pe d-l Mussolini

München, 18. — Marți, încă din zorii zilei, populația din München a pregătit totul în grabă în vederea sosirii Fuehrerului și a Duceului.

Ca și la vizita din Septembrie 1937, Ducele va fi găzduit în palatul Prințului Carol, unde s'au făcut toate pregătirile pentru primirea lui.

Numeroase personalități au sosit la München în cursul nopții, iar dimineața la ora 7 a sosit d-l Dino Alfieri, ambasadorul Italiei, împreună cu înalții funcționari ai ambasadei.

D-l von Doernberg, șeful protocolului din ministerul de externe al Reichului, s'a dus la Brennero în întâmpinarea Duceului. Deasemenea a plecat în întâmpinare și d-l Dino Alfieri.

Rezistența franceză continuă

Londra, 18. — Agenția „Reuter” transmite: Inaltul comandament francez anunță prin posturile de radio franceze:

Se amintește tuturor combatanților francezi și englezi, pe uscat, mare și în văzduh că niciun armistițiu nu este în vigoare și că armele nu au fost depuse.

Se prevăd numai negocieri, cari nu au fost începute. Este deci datoră tuturor să continue rezistența.

Poziția italo-germană

față de cererea franceză de armistițiu

München, 18. — Corespondentul agenției „Stefani” transmite: Întrevederea dintre Duce și Fuehrer, la care au luat parte apoi și contele Ciano, d-l von Ribbentrop, general Kettel și general Roața, sub șeful statului major al armatei italiene, s'a sfârșit la ora 19,50 după care s'a dat publicității următorul

Comunicat

„În cursul întrevederii, care s'a desfășurat Marți la München, Ducele și Fuehrerul au căzut de acord asupra atitudinii pe care cele două guverne aliate o vor urma cu privire la cererea franceză de armistițiu”.

Ce s'a hotărât

LONDRA, 18. — Corespondentul agenției Havas transmite: După o știre din Berlin, sosită prin Statele Unite, cercurile autorizate germane ar fi declarat că armistițiu este de neconceput fără capitularea completă a Franței.

O altă știre, ce nu a fost confirmată și sosită tot prin Statele Unite, declară că guvernul german refuză să negocieze o pace separată cu Franța.

Dela Colegiul medicilor secția Brașov.

În conformitate cu Regulamentul colegiilor medicilor se publică rezultatul alegerii dela Colegiul medicilor secției Brașov.

Au fost aleși în comitetul județean ca membri ordinari: d-nii: Dr. N. Căliman, dr. Cornel Cărpinișan, dr. Ernest Fink, dr. Terquiniu Prîșcu, dr. Octavian Socea, dr. Geza Tutsek și dr. Otto Wolf, iar ca membri supleanți: Dr. Frederick Mühlbacher și dr. Eugen Salușinsky, în Comisia de disciplină membri ordinari: Dr. Pompliu Nistor și dr. Heinrich Reiner, iar supleanți: Dr. Carol Flechtenmacher și dr. Samuilă Rotter, în comisia financiară membri ordinari: Dr. Ulpia Ștefan, dr. Wilhelm Teutsch și dr. Emeric Weiss, iar membri supleanți: Dr. Andrei Sitterli, dr. Teodor Gheorghiu și dr. Bela Dobay.

Comitetul județean s'a constituit astfel: președinte Dr. N. Căliman, vicepreședinte dr. Terquiniu Prîșcu, secretar dr. Cornel Cărpinișan și casier dr. Ernest Fink.

Canalul București—Dunăre

Serviciile tehnice ale Uzinei Comunale București (U. C. B.), au terminat lucrările pentru întocmirea planurilor necesare realizării canalului navigabil București—Dunăre, cu un port intermediar la Vitan.

Canalul va fi prevăzut cu mai multe ecluze cari nu vor permite a duce decât numai apă curată din Argeș, iar după studii întocmite, el va putea permite navigarea unor șlepurii de 1000 tone.

În scurt timp, studiile întocmite de către U. C. B., sub pravegherea d-lui Ing. N. Caranil, vor fi supuse spre aprobare, forurilor tehnice superioare.